

- 4) Artikel 7, lid 4, van richtlijn 2005/29 moet aldus worden uitgelegd dat het een uitputtende opsomming bevat van de essentiële informatie die in een uitnodiging tot aankoop moet worden verstrekt. Het is de taak van de nationale rechter om te beoordelen of de betrokken handelaar heeft voldaan aan zijn informatieplicht, rekening houdend met de aard en de kenmerken van het product, maar ook met het voor de uitnodiging tot aankoop gebruikte communicatiemedium en de bijkomende informatie die die handelaar eventueel heeft verstrekt. Ook wanneer een handelaar in een uitnodiging tot aankoop alle in artikel 7, lid 4, van die richtlijn vermelde informatie verstrekt, sluit zulks niet uit dat die uitnodiging als een misleidende handelspraktijk in de zin van artikel 6, lid 1, of artikel 7, lid 2, van de richtlijn kan worden aangemerkt.

(¹) PB C 73 van 2.3.2015.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 27 oktober 2016 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Supreme Court — Ierland) — James Elliott Construction Limited/Irish Asphalt Limited

(Zaak C-613/14) (¹)

[Prejudiciële verwijzing — Artikel 267 VWEU — Bevoegdheid van het Hof — Begrip „bepaling van Unierecht” — Richtlijn 89/106/EEG — Onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake voor de bouw bestemde producten — Norm die de Europese Commissie voor Normalisatie (CEN) krachtens een mandaat van de Europese Commissie heeft goedgekeurd — Bekendmaking van de norm in het Publicatieblad van de Europese Unie — Geharmoniseerde norm EN 13242:2002 — Nationale norm houdende omzetting van de geharmoniseerde norm EN 13242:2002 — Contractueel geschil tussen particulieren — Methode voor de vaststelling dat een product (niet) voldoet aan een nationale norm houdende omzetting van een geharmoniseerde norm — Datum van de vaststelling dat een product (niet) aan deze norm voldoet — Richtlijn 98/34/EG — Informatieprocedure op het gebied van de normen en technische voorschriften — Werkingssfeer]

(2017/C 006/10)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Supreme Court

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: James Elliott Construction Limited

Verwerende partij: Irish Asphalt Limited

Dictum

- 1) Artikel 267, eerste alinea, VWEU moet aldus worden uitgelegd dat het Hof van Justitie van de Europese Unie bevoegd is om een geharmoniseerde norm — in de zin van artikel 4, lid 1, van richtlijn 89/106/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake voor de bouw bestemde producten, zoals gewijzigd bij richtlijn 93/68/EEG van de Raad van 22 juli 1993 — waarvan de Europese Commissie de referentiegegevens heeft bekendgemaakt in de C-reeks van het Publicatieblad van de Europese Unie, uit te leggen in een prejudiciële beslissing.
- 2) De geharmoniseerde norm EN 13242:2002, met als titel „Toeslagmaterialen voor ongebonden en hydraulisch gebonden materialen voor civieltechnische en wegenbouw”, moet aldus worden uitgelegd dat zij voor de nationale rechter voor wie een geding aanhangig is over de uitvoering van een privaatrechtelijke overeenkomst die een partij ertoe verplicht om een bouwproduct te leveren dat in overeenstemming is met een nationale norm tot omzetting van deze geharmoniseerde norm, niet bindend is, noch wat de wijzen betreft waarop kan worden vastgesteld dat een bouwproduct beantwoordt aan de contractuele specificaties, noch wat het ogenblik betreft waarop deze vaststelling dient plaats te vinden.

- 3) Artikel 4, lid 2, van richtlijn 89/106, zoals gewijzigd bij richtlijn 93/68, gelezen in het licht van de twaalfde overweging van de eerstbedoelde richtlijn, moet aldus worden uitgelegd dat de nationale rechter niet verplicht is om zich, bij de vaststelling van de handelskwaliteit of de geschiktheid voor gebruik van een overeenkomstig een geharmoniseerde norm vervaardigd bouwproduct, te baseren op het vermoeden dat een dergelijk product geschikt is voor gebruik, wanneer een algemene nationale regeling inzake de verkoop van goederen, zoals die welke in het hoofdgeding aan de orde is, vereist dat een bouwproduct die eigenschappen heeft.
- 4) Artikel 1, punt 11, van richtlijn 98/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 juni 1998 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij, zoals laatstelijk gewijzigd bij richtlijn 2006/96/EG van de Raad van 20 november 2006, moet aldus worden uitgelegd dat nationale bepalingen als die welke in het hoofdgeding aan de orde zijn — waarin bepaalde impliciete voorwaarden inzake de handelskwaliteit van de verkochte producten en de geschiktheid ervan voor gebruik zijn neergelegd die, tenzij partijen anders bepalen, van toepassing zijn op de overeenkomst — geen „technische voorschriften” in de zin van deze bepaling uitmaken waarvan de ontwerpen vooraf bij de Commissie moeten worden aangemeld krachtens artikel 8, lid 1, eerste alinea, van richtlijn 98/34, zoals gewijzigd bij richtlijn 2006/96.

(¹) PB C 96 van 23.3.2015.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 8 november 2016 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de High Court — Ierland) — Gerard Dowling e.a./Minister for Finance

(Zaak C-41/15) (¹)

[Verordening (EU) nr. 407/2010 — Europees financieel stabilisatiemechanisme — Uitvoeringsbesluit 2011/77/EU — Financiële bijstand van de Europese Unie aan Ierland — Herkapitalisatie van de nationale banken — Vennootschapsrecht — Tweede richtlijn (77/91/EG) — Artikelen 8, 25 en 29 — Herkapitalisatie van een bank bij wege van rechterlijk bevel — Verhoging van het maatschappelijk kapitaal zonder dat de algemene vergadering hierover een beslissing heeft genomen en zonder dat de uitgegeven aandelen eerst aan de bestaande aandeelhouders zijn aangeboden — Uitgifte van nieuwe aandelen tegen een lager bedrag dan hun nominale waarde]

(2017/C 006/11)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

High Court (Ierland)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Gerard Dowling, Pdraig McManus, Piotr Skoczylas en Scotchstone Capital Fund Limited

Verwerende partij: Minister for Finance

in tegenwoordigheid van: Permanent TSB Group Holdings plc, voorheen Irish Life and Permanent Group Holdings plc, en Permanent TSB plc, voorheen Irish Life and Permanent plc

Dictum

Artikel 8, lid 1, en de artikelen 25 en 29 van de Tweede richtlijn (77/91/EEG) van de Raad van 13 december 1976 strekkende tot het coördineren van de waarborgen welke in de lidstaten worden verlangd van de vennootschappen in de zin van artikel [54, tweede alinea, VWEU], om de belangen te beschermen zowel van de deelnemers in deze vennootschappen als van derden met betrekking tot de oprichting van de naamloze vennootschap, alsook de instandhouding en wijziging van haar kapitaal, zulks teneinde die waarborgen gelijkwaardig te maken, moeten aldus worden uitgelegd dat zij zich niet verzetten tegen een maatregel — zoals het in het hoofdgeding aan de orde zijnde rechterlijke bevel — die wordt genomen in een situatie waarin de financiële stabiliteit van de Unie wordt bedreigd door een ernstige verstoring van de economie en het financieel stelsel van een lidstaat en die tot gevolg heeft dat het kapitaal van een naamloze vennootschap zonder goedkeuring van de algemene vergadering van die vennootschap wordt verhoogd door de uitgifte van nieuwe aandelen tegen een lager bedrag dan hun nominale waarde en zonder dat aan de bestaande aandeelhouders een voorkeurrecht wordt verleend.

(¹) PB C 138 van 27.4.2015.